

prima instanță: O. Cernei
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

nr. 3ra-211/17

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Verei Bîrliba împotriva Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, încasarea indemnizației pentru concediul de maternitate și creșterea copilului și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 22 aprilie 2016, Vera Bîrliba a depus cererea de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat al RM cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, încasarea indemnizației pentru concediul de maternitate și creșterea copilului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 01 iunie 2011 a încheiat căsătoria cu Dumitru Tartan, din căsătorie la XXXXXX, s-a născut fiica XXX XXXXX, iar la 22 iunie 2016 a fost eliberat certificatului de naștere XXXX.

Afirmă că potrivit carnetului de muncă seria AA 0931338, nu este angajată în câmpul muncii, nu are un venit asigurat și se află pe deplin la întreținerea soțului.

În acest sens, s-a adresat de câteva ori la Serviciul de Protecție și Pază de Stat al RM pentru a i se calcula și achita indemnizațiile prevăzute conform legii, însă nu a primit niciun răspuns.

Ca urmare, la 26 martie 2016, s-a adresat către Serviciul de Protecție și Pază de Stat al RM cu cerere prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate și indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Prin răspunsul Serviciul de Protecție și Pază de Stat al RM nr. 2/346 din 08 aprilie 2016 a fost informată că pentru a beneficia de indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani urmează să se adreseze la Casa Națională de Asigurări Sociale, iar în partea cerinței privind achitarea indemnizației de maternitate nu s-a expus.

Consideră refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu nr. 2/346 din 08 aprilie 2016 neîntemeiat, nemotivat și ilegal.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Constituție, art. 6 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii, art. 123 alin. (2), 124 alin. (1) și (2), 327 alin. (1) Codul muncii, art. 2, 16 alin. (1) și (4), art. 18 alin. (1) și (6) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, art. 4 alin. (2), 20 alin. (1), 29 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, art. 1, 36 alin. (1), 40 alin. (8) din Legea cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat, art. 16, 25 alin. (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul Serviciului de Protecție și Pază de Stat al RM nr. 2/346 din 08 aprilie 2016, încasarea de la Serviciul de Protecție și Pază de Stat al RM a indemnizației pentru concediul de maternitate în mărime de 28 663,88 lei pentru copilul XXX XXX, încasarea indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în mărime de 30 % din venitul mediu lunar al soțului Dumitru Tartan în sumă de 1 842,67 lei lunar de la nașterea și până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului XXX XXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 mai 2016, acțiunea a fost admisă, a fost recunoscut ca fiind ilegal refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat al RM nr. 2/346 din 08 aprilie 2016.

A fost încasat de la Serviciului de Protecție și Pază de Stat al RM în beneficiul Verei Bîrliba suma de 28 663,88 lei, cu titlu de indemnizație pentru concediul de maternitate pentru copilul XXX XXX, născută la XXXX.

A fost încasat de la Serviciului de Protecție și Pază de Stat al RM în beneficiul Verei Bîrliba indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de soțul Dumitru Tartan, în sumă de 1 842,67 lei lunar, până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului XXX XXX, anul nașterii XXXXXX, începând cu data de 15 ianuarie 2016.

A fost încasat de la Serviciului de Protecție și Pază de Stat al RM în beneficiul Verei Bîrliba suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al RM și menținută hotărârea primei instanțe.

La 09 ianuarie 2017, Serviciul de Protecție și Pază de Stat al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu respingerea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, fiind interpretate eronat normele de drept material.

Având în vedere prevederile art. 49 alin. (1) și (2) din Constituție art. 123 alin. (2) Codul muncii, art. 1 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, art. 2, 5 alin. (3) din Legea privind indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, susține că Vera Bîrliba nu este o persoană asigurată prin sistemul public de asigurări sociale.

Totodată, specificând prevederile pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizațiilor adresate familiilor cu copii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 decembrie 2002, indiferent de faptul, dacă solicitantul acestor indemnizații este angajat în câmpul muncii sau nu, cererea pentru stabilirea indemnizației unice la nașterea copilului și indemnizației lunare pentru creșterea/îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani (1,5 ani pentru persoanele care nu sânt asigurate prin sistemul public de asigurări sociale) va fi depusă la Casa Teritorială de Asigurări Sociale.

Indică că colaboratorii serviciului, conform prevederilor art. 36 din Legea cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat sunt supuși asigurării de stat obligatorii de la bugetul de stat și nu achită contribuții de asigurări sociale conform prevederilor Legii privind sistemul public de asigurări sociale, respectiv, Serviciul nu dispune de temei legal pentru achitarea prezentelor indemnizații.

Iar, conform modificărilor și completărilor operate prin Legea Publică 101 din 18 iunie 2015 în cuprinsul Legii nr. 134 din 13 iunie 2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat, prevederile art. 40 alin. (8) (indemnizația de maternitate) se pun în aplicare de la 1 ianuarie 2016, respectiv ultima nu beneficiază de acest drept și indemnizația dată o primește în continuare de la Casa Națională de Asigurări Sociale.

Mai indică că soția aflată la întreținerea funcționarului, special beneficiază în condițiile legale doar de indemnizația unică la naștere prevederile analogice sunt statuate în art. 40 alin. (10) lit. c) din Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție și art. 37 alin. (4) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților 22 decembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 76).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță